

handlet, nemlig at vi har verdens bedste og strengeste kontrol af egenproduktionen, og derfor må det være rimeligt, at vi også kræver det over for de varer, der importeres her til landet.

Jeg kan komme med et eksempel. Vi havde en deputation i Fødevareudvalget i sidste uge af danske ægproducenter, som kunne oplyse, at de nu var nede på kun at producere 70 pct. af de æg, vi bruger i her landet. Vi importerer 30 pct. på grund af, at producenterne er pålagt den strenge kontrol, hvilket de ikke havde noget imod, men de var uforstående over for, hvorfor vi så importerer uden at kontrollere.

De eksempler kan der findes mange af, og derfor mener jeg, det er vor pligt både over for producenterne her i landet og i særdeleshed også over for forbrugerne at stramme op på det område. Vi ved udmærket, at det kan blive et problem med den aftale, vi har i EU, men vi må forsøge, for nu har vi her i landet besluttet den fødevarepolitik, vi har. Den kan man have forskellige meninger om, men vi har besluttet en fødevarepolitik, og derfor må vi også følge den.

Derfor vil vi igen støtte Enhedslistens lovforslag, og vi vil opfordre ministeren til at forsøge at få det igennem nede i EU.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Som udgangspunkt skal fødevarer inden for EU opfylde kravene i et EU-direktiv, som ikke fuldt ud kræver en salmonellakontrol. Hvis fødevarer sendes fra ét EU-land til et andet, skal afsenderlandet kontrollere, at varerne opfylder disse krav.

Hovedsynspunktet er, at et land kun kan kræve kontrol af andre EU-varer, der skal forsendes til dette land, i samme omfang som landet selv foretager kontrol af egne produkter. Hvis et land har eller skaffer sig en særlig status med en særlig høj salmonellakontrol af egne produkter, kan dette land søge om særstatus. Det skete, da Sverige og Finland blev medlem af EU. Herefter skal EU-afsenderlandene foretage særlige kontroller, når produktet skal sendes til Sverige og Finland.

Danmark kan antagelig opnå samme status, hvis vi indfører et særligt handlingsprogram for tjek af salmonella i egne varer, et program, der dokumenterer, at vi nu har gennemført en særlig indsats på dette område.

Det synes altså at være mest hensigtsmæssigt at foretage bedre kontrol af egne produkter og udarbejde og iværksætte en særlig handlings-

plan, og derefter kan vi så lægge pres på andre lande.

I dets nuværende udformning kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte lovforslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Søren Kolstrup som ordfører for forslagsstillerne.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten har fremsat dette forslag med udgangspunkt i to faktuelle forhold.

Vi kan konstatere, at der i de danske kyllinger er salmonella i 7 pct. af tilfældene. Det er alt for meget; men samtidig kan vi også konstatere, at der er salmonella i 40 pct. af de tyske og de franske kyllinger.

Så har vi den simple opfattelse, at det ikke hjælper meget, at der tages stikprøver af 20 pct. af partierne. Det er denne accept af salmonella, der i virkeligheden præmierer de lande, som har givet op.

For ægproducenterne betyder det for øjeblikket, at flere må give op på grund af udgifter til salmonellabekæmpelse. Deres markedsandel kunne så eventuelt overtages af hollandske æg, som for omkring 50 pct.s vedkommende er salmonellainficerede, for slet ikke at snakke om svenske æg, som er mærket: Fra salmonella-kontrolleret besætning, men som dog alligevel i over 10 pct. af tilfældene er salmonellainficerede. Og så må vi konstatere, at den danske mærkningsordning som bekendt er stoppet, netop fordi garantien for salmonellafrihed ikke var tilfredsstillende.

Jeg kan konstatere af de svar, der er givet, at vi endnu en gang må erkende, at EU rider os som et spørgsmål. Det giver os en vældig spændetrøje i debatten på alle niveauer. I virkeligheden kunne man jo godt tænke sig en lang række nuancer.

Jeg konstaterede dog trods alt, at ordføreren fra Kristeligt Folkeparti sagde, at man ikke kunne støtte forslaget i dets nuværende form. Her var dog et lille forsøg på at formulere en strategi for, hvordan vi fastholder og udbygger de resultater, vi har opnået, og derefter kan vi så selvfølgelig tage diskussionen med EU, det er klart.

Hvor meget man kan acceptere fra EU's side? Men selve det at gøre noget er jo at sætte en dagsorden, det er i virkeligheden at støtte op om de resultater, som er nået i Danmark. Her kan vi sige, i vi i høj grad har førertrøjen i hvert